

gen, jf. straffelovens § 79. Det følger af denne bestemmelse, at man i forbindelse med domfældelse for en strafbar handling ved dom kan fratage en person retten til at udøve erhverv, som er underlagt krav om autorisation eller godkendelse. Hermed sikres det, at der foretages et samlet opgør med retsfølgerne af en lovovertrædelse.

Bliver der nedlagt påstand under straffesagen om, at tiltalte ikke opfylder betingelserne for egnethed og hæderlighed i § 62, men der ved en fejl ikke sker pådømmelse af spørgsmålet, vil denne fejl kunne rettes gennem en anke af rettens afgørelse.

Sker der i en straffesag ikke samtidig pådømmelse af spørgsmålet om egnethed og hæderlighed, vil spørgsmålet efterfølgende kunne prøves ved domstolene. Dette kan ske ved, at Finanstilsynet udsteder et påbud til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, jf. stk. 4, og den som påbuddet retter sig imod forlanger, at påbuddet indbringes for domstolene, jf. stk. 6. Der vil ved en prøvelse af Finanstilsynets påbud kunne tages hensyn til den allerede udmålte straf, således som det ville være sket, hvis strafudmålingen og retighedsfrakendelsen var sket samtidig med afgørelse af straffesagen.

Finanstilsynets afgørelser kan sædvanligvis påklages til Erhvervsankenævnet af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring eller den direktør, som påbuddet retter sig imod, jf. § 76. Denne klageadgang oprettholdes.

Det foreslås i stk. 6, at påbud om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal afsætte direktøren, af retssikkerhedsmæssige grunde også kan prøves ved domstolene. Det foreslås samtidig, at Finanstilsynet skal være ansvarligt for at indbringe sagen for domstolene, og at dette skal ske inden for en frist på 4 uger. Det fremgår derfor af stk. 6, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og den direktør, som et påbud efter stk. 4 og 5 retter sig mod, kan forlange, at tilsynet indbringer sagen for domstolene. En anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet senest 4 uger efter, at påbuddet er udstedt. Når Finanstilsynet har modtaget anmodningen, skal sagen anlægges inden 4 uger. Der stilles ingen formkrav til anmodningen.

Det foreslås samtidig, at en anmodning om indbringelse af sagen for domstolene som udgangspunkt ikke kan tillægges opsættende virkning, idet det vil stride mod hensynet til at sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed. Dog foreslås det, at retten skal have mulighed for ved kendelse at bestemme, at den pågældende kan forblive i sin stilling, mens sagen verserer for retten.

Endvidere foreslås det i stk. 7, at Finanstilsynet får hjemmel til af egen drift eller efter ansøgning at tilbagekalde et påbud. Det vil især være relevant i forhold til påbud, som ikke er tidsbegrænsede.

I tilfælde hvor en direktør, som er blevet påbudt at fratæde sin stilling, ansøger om at få påbuddet tilbagekaldt, men hvor Finanstilsynet afslår denne ansøgning, indføres der som udgangspunkt samme mulighed for domstolsprøvelse som efter stk. 6. Det indebærer, at ansøgeren kan forlange, at Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter, at vedkommende har indgivet begæring herom til Finanstilsynet.

Det er ikke muligt at begære et afslag på at omgøre et tidsbegrænset påbud indbragt for domstolene. Det er heller ikke muligt at begære et afslag på tilbagekaldelse af et tidsbegrænset påbud indbragt for domstolene, før der er gået mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst 2 år, siden en domstol senest har stadfæstet et afslag på tilbagekaldelse. De foreslåede begrænsninger har kun betydning for muligheden for at kræve sagen indbragt for domstolene af Finanstilsynet. En person, som har modtaget et afslag på sin ansøgning, vil til enhver tid have mulighed for selv at anlægge sag ved domstolene.

Da bestyrelsesmedlemmerne i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ikke er repræsentanter for en ejerkreds, men er udpeget af en række af arbejdsmarkedets organisationer, indføres der ikke samme sanktionsmuligheder over for bestyrelsesmedlemmer i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, som ikke længere opfylder betingelserne i § 62, stk. 2, som for bestyrelsesmedlemmer i finansielle virksomheder. Finanstilsynet tillægges således ikke kompetence til at rette et påbud direkte til bestyrelsesmedlemmer i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Finder Finanstilsynet, at et bestyrelsesmedlem ikke længere lever op til kravene om hæderlighed, underretter Finanstilsynet, jf. stk. 8, den organisation, som har udpeget medlemmet. Det er herefter op til den pågældende organisation at afgøre, om bestyrelsesmedlemmet fortsat kan bestride sit hverv.

Med ændringen af bestemmelsen tilsigtes i vid udstrækning en anvendelse svarende til § 351 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

Det foreslås i *stk. 9*, at Finanstilsynet skal underrette de organisationer, der har udpeget bestyrelsen, samtidig med at Finanstilsynet udsteder påbud eller indbringer et påbud for domstolene. Denne pligtmæssige orientering skal ses i sammenhæng med, at det er disse organisationer, der har kompetence til at udpege be-